

Multinazionalen joko zikina

Irurtzngo Inasako langileek euren lanpostuak mantentzeko esperantza dute, inbertitzaile batek interesa agertu baitu. Enpresaren jabeak oztopoak jarri ditu eta lantegia desegiten ari da. Makinaria bertatik ateratzea eragozteko mobilizatu dira langileak.

| URKO APAOLAZA AVILA |

ARGAZKI PRESS / JAGOBA MANTEROLA

Makinaria blokeatzea itxaropenetik sortutako ekintza izan da eta ez etsipenak bultzatutako inpultsoa.

MAIATZAREN 22AN, arratsaldean, Bridgnorth Aluminium enpresako ordezkari bat azaldu zen Irurtzunen, Interneten enkantean erositako hainbat makina ikuskatzeko asmoz. Ingelesak sorpresa batekin egin zuten topo: “Inasatik ez dira pasako!” eta “Enplegua defendatu!” leloak zeramatzaten papertxoak armatutako hamarnaka langileren

harresiarekin. Bi orduz eduki zituzten enpresa barruan entzerratuta, harik eta guardia zibilek eskolatuta atera zituzten arte. Ez zuten torloju bakar bat ere eraman.

Amaraun industrialak suntsitzen ari den multinazionalen “estrategia- ren” biktima berri bat baino ez da Inasa; baina ekintza haren ondorioz bere egoera ezagun egin da: “Eten-

gabeko guardian gaude, makinaria eramanez gero ez dago etorkizunik ez Irurtzunen ez Sakanan. Gogorra egiten ari zaigu, baina hori da dugun itxaropen bakarra. Azkenerraino borrokatuko dugu, herriaren gainetik pasa beharko dute” azaldu zion Info7 Irratiari Fernando Carrión enpresa batzordeko kideak pasa den greba orokor egunean.

URKO APAOLAZA

ARGAZKI PRESS / IDOIA ZABALETA

Irurtzungo herritarren inplikazioa handia da Inasako langileen borrokarekin. Ezkerrean, sukaldari ohia hamaiketako ematen; eskuinean, lantegi ondoko txabola muntatu zuten unea, bertan igarotzen dituzte gauak eta egunak.

Konkurto-so-iruzurra

“Hemen hasi nintzenean 1.000 lanpostu baino gehiago zeuden, eta orain ikusten duzu, egoera beltza da”. Pello Lazkoz arbizuarra 26 urte zeramatzan lantegian, duela urtebete 155 lagunekin kalean utzi zuten arte. 1956an jarri zuten marxan faktoria eta urte askoan Reynolds amerikar taldearen eskuetan egon da. Ehunka langile aritu dira hamarkadotan aluminioa egiten; 1986an Irurtzun Nafarroako herri industrialena omen zen.

2010ean, Bavaria Industriekapital (Baikap) arrisku-kapital enpresak erosi zuen lantegia. Holding alemaniar honen zeregina da galerak dituzten enpresak ahalik eta azkarren berrabiaraztea eta hori lortu ezean lehenbailehen desegitea. Horretarako, jakina, esku gogorrez kudeatzen ditu lantegiak. Inasan agudo nabaritu zuten “kudeaketa” modu hori.

2011n hasi ziren lehen kaleratze mehatxuak, aurre-jubilazioak eta soldata jaitsierak. Baina urte gogorrena 2012a izan zen. Zuzendari-tzak Rajoyren lan erreforma aplikatzeko keinua egin zuen: soldatak %35 jaitsi –langile bakoitzak urtean 10.000 euro gutxiago– eta hainbat onura sozial (jangela, autobusak, formazioa...) kendu.

Greba mugagabea, sindikatuen arteko desadostasunak, aurreko akordioa, likidezia falta, berriz ere greba... 2012ko ekainaren 21ean

lantalde ia osoarentzako behin-betiko EEEda eta lantegiaren itxiera iragarri zuen zuzendaritzak eta greba mugagabea bota zion errua.

Enpresak talde komertziala mantendu du hilabete luzez eta gero hartzekodunen-konkurto-soa aurkeztu du: “Inasak 13 langileko biltegi batentzako konkurto-soa aurkeztu du, iruzurra eginez, 200 lagun lanean aritu izan diren fabrika dela ezkutatut baitu” salatu dute ohar bidez langileek.

“Berandu iritsi zarete”

Pixkana desegite prozesuari ekin dio Baikapek: lehenengo stocka beste lantegi batzuetara eramane zuten, gero makinaria salgai jarri... Bere orubean zegoen estazio meteorologikoa ere lekuz aldatu behar izan dute.

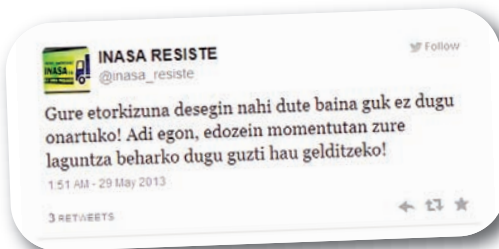
Ez du erraza izan behar bizitza erdia berton jardun duen langilearentzat, babak bertotik jan dituen herriarentzat, makinak sarean salgai ikustea. Sakanan, fresagailu bako-

tzak uzten duen hutsunea, pauso berri bat da inork ezagutzen ez duen toki morturantz.

Baina Inasa ez duela krisiak itxi, espekulazioak baizik, hori da langileen sentipena. Makinaria faktorian blokeatzea, itxaropenetik sortutako ekintza izan da eta ez etsipenak bul-tzatutako inpultsoa. Langileek hila-beteak daramatzate antolatzen: plataforma sortu zuten, enpresa auzibidean jarri eta alternatibak aztertu. Kooperatiba sortzea ez zela bideragarria eta etorkizuna inbertsore bat lortzearen esku zegoela ondorioztatu zuten.

Balitzko bazkide hori erakartzeko ahaleginetan bi hilabetez dohainik lan egiteko eskaintza egin zuten langile-ohiek –gutxienez 70 lagunek eman dute izena zerrenda horretan–. Hain justu, apirilean inbertsore talde batek lantegiarekiko interesa zuela jakin zen eta 115 lanpostu mantenduko lituzke.

Hortik aurrerako sekuentziak erakusten du Baikapen azken helburua enpresa likidatzea izan dela. Arrapaladan sinatu zuen makinariaren zati baten salmenta Bilbon, 3,1 milioi euroren truke. Eskualdeko *Guaixe* aldi-zkariak argitaratu duenez inbertsoreak bere asmoen berri eman zionean, “berandu iritsi zarete” erantzun zion talde administratzaileak. “Abokatuak aste-

Inasako langileen Twitter kontuaren bidez ere egin dute langile harresia osatzeko deia.

Ezkerrean, makinariaren erosleak Irurtzunera iritsi zirenean topatu zuten irudia, langileak besoak elkartuta eta kartelak eskuan; eskuinean, Inasa barruko makinetako bat, lote guztiak 5 milioi euro balio du eta Internetez ari dira saltzen.

buruan lanean izan ziren. Astelehe-
nean despeditu zen salmentari ale-
gazioak aurkezteko epea. Beraz,
Inasa ixteko borondatea besterik ez
zegoen salmenta ixteko presa
horren atzean”, dio *Guaixek*.

Makinak lantegian, ateak irekita

“Gure helburu nagusia orain
makinak ez ateratzea da. Nagusiak
eragozpenak jarri ditu baina nego-
ziazten ari gara eta itxaropena
dugu”, dio Gorka Oronoz gaz-
teak. Lantegi ondoan paratutako
txabolan euriaren tantan soinua
etengabea da. Makinaria eramate-
ko arriskua ikusi orduko jaso zuten
kanpamendua eta hantxe pasatzen
dituzte gauak eta egunak, patxaran
botila eta elkartasuna lagun dituz-
tela.

Badirudi makinak barruan man-
tenduz gero inbertsorearen eskain-

tzak aurrera egin dezakeela. Angel
Cuevasek 46 urte ditu eta horietatik
27 daramatza Inasan: “Gobernuari
eta erakundeei eskatzen diegun

**“Eskatzen duguna
denbora da, ez dugu
laguntzarik ez
subentziorik nahi,
denbora bakarrik,
inbertsoreak negoziatu
dezan”**

Angel Cuevas,
27 urte Inasan

gauza bakarra denbora da, ez dugu
laguntzarik ez subentziorik nahi,
denbora bakarrik, inbertsoreak
negoziatu dezan”. Joan den astean

Nafarroako Legebiltzarreko boze-
ramaileen batzordeak UPNren
gobernuari eskatu zion bitartekari-
tza lanak egin ditzala Inasako lan-
postuak mantentzeko.

Irurtzundarrak jabetu dira zer
dagoen jokoan, makinak direla
herriari odola ponpatzen diotenak,
eta inplikazioa handia da. “Herrita-
rrek hasieratik jatekoa ekarri digute,
gehiago ez ekartzeko esan behar
izan diegu” dio Cuevasek, txabola-
ren aldamenen lantegiko sukaldari
ohiak kafe beroa eta otartekoak
banatzen dizkien bitartean. Lerro
hauek idazterakoan langile harre-
siak zutik zirauen. ■

argia.com *Angelu Itsua*
blogean, maiatzaren 30eko
greba orokorrean Inasako
langileekin izandako hizke-
taldien bideoak.

ARABA EUSKARAZ 2013

Gora Araba euskalduna!!

Denok Amurriona!!

· JAN EDAN ENTZUN IKUSI ETA IKASI ·

Donostia - alde zaharra

www.afuegonegro.com